

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 7T/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120010228
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Poprocký
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7120010228.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I samosudca JUDr. Ján Poprocký na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.11.2020 takto rozhodol

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

C. nar. XX.XX.XXXX v D.trvale bytom O.

u z n á v a s a v i n n ý m, ž e

v D. dňa XX.XX.XXXX najprv pred prevádzkou zmrzliny O.po tom, čo sa s inou osobou vysmieval maloletému D. K., nar. XX.XX.XXXX mu iná osoba v čase okolo XX:XX hod priložila hrot vreckového vyskakovacieho

nožička značky O. ku krku v oblasti niekde pod hrtan a mával s ním v oblasti tela maloletého, čím u neho vyvolal strach a obavu o svoje bezpečie. Následne sa obžalovaný spolu s maloletým a jeho kamarátom Z. presunuli do desiatich minút na lavičku pred F. na ulici E., kde obžalovaný C. výhražným tónom vyzval maloletého, aby si vyzul svoje

topánky L. č. XX, značky K., ktoré maloletý z obavy a strachu vyzul a vydal ich obžalovanému C., ktorý si ich následne obul, na čo iná osoba zareagovala slovami adresovanými k obžalovanému C. „hej dobré sú" a z miesta spoločne odišli majúc vedomosť o tom, že maloletý ostal bosý a v strachu, čím týmto konaním spôsobili matke maloletého J. škodu v sume XX,XX Eur.

t e d a

spoločným konaním použil proti inému hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom .konania so zbraňou a na chránenej osobe dieťati

t ý m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, 42 ods. 1, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd ruší výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Košice I sp. zn. 10T 51/2019 zo dňa 17.9.2019, právoplatný dňa 28.1.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku súd obžalovaného

F. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D.t. č. od XX.XX.XXXX od XX.XX hod. vo výkone K. v ÚVV v D. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 2Pv 374/19 zo dňa 12.2.2020 pre skutok, ktorý mal spáchať tak,

že

v D. dňa XX.XX.XXXX najprv pred prevádzkou zmrzliny O. na ulici K. po tom, čo sa spoločne vysmieval maloletému D. K., nar. XX.XX.XXXX mu obžalovaný

F. v čase okolo XX:XX h priložil hrot vreckového vyskakovacího

nožička značky O. ku krku v oblasti niekde pod hrtan a mával s ním v oblasti

tela maloletého, čím u neho vyvolal strach a obavu o svoje bezpečie. Následne sa

obžalovaný spolu s maloletým a jeho kamarátom Z. presunuli do desiatich

minút na lavičku pred F. W. na ulici E., kde obžalovaný C. výhražným tónom vyzval maloletého, aby si vyzul svoje

topánky L. č. XX, značky K., ktoré maloletý z obavy a strachu vyzu

a vydal ich obžalovanému C., ktorý si ich následne obul, na čo obžalovaný F. zareagoval slovami adresovanými k obžalovanému C. „hej

dobré sú" a z miesta spoločne odišli majúc vedomosť o tom, že maloletý ostal bosý

a v strachu, čím týmto konaním spôsobili matke maloletého J. škodu

v sume XX,XX €.

v ktorom vidí zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v celom rozsahu

o s l o b o b o d z u j e

- pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný

Podľa § 288 ods. 1, ods. 3 Tr. poriadku súd poškodenú J., trvale bytom X. s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ō v o d n e n i e :

Dňa 13.02.2020 bola tunajšiemu súdu doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I, sp. zn. 2Pv 374/19/8802 zo dňa 12.02.2020, na obžalovaného C. a obžalovaného F. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2, písm. c/ písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Obžalovaný C. pred súdom na hlavnom pojednávaní dňa 10.06.2020 vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a nepopiera spáchanie skutku. Súd uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného C. o tom, že je vinný a nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku sa nevykoná. Obžalovaný bol poučený, že súdom prijaté vyhlásenie je neodvolateľné a v tomto rozsahu aj nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku.

Okresný súd Košice I (ďalej len súd) na hlavných pojednávaniach zo dní 10.06.2020, 24.09.2020, 25.11.2020 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, čítaním zápisníc s výpoveďami svedkov, záverov znaleckých posudkov a prečítaním ostatných listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový stav:

Z výpovede obžalovaného F. na hlavnom pojednávaní dňa 10.06.2020 vyplýva, že vystúpili z autobusu s C. na námestí oproti, pri W. a hneď na to C. uvidel svojich kamarátov, ktorí šli hneď oproti, pozdravili sa im a oni povedali, že idú na zmrzlinu, tak išli s nimi, vonku čakal on, C. a Z., a chlapec vyšiel zo zmrzlinárne „B. (O. - pozn. súdu) a C. podal zmrzlinu a jeho sa pýtal, či chce, on povedal, že nie, potom C. povedal

chlapcom, že majú dačo ísť kúpiť do W. a ostali tam on, poškodený, C. a Z., potom sa rozprávali, smiali sa ako je chlapec oblečený, ale bolo to v dobrom, potom chlapec vytiahol nožík, a on sa ho spýtal, že načo ho má, on mu povedal, že nevie, že len tak z domu ho zobral, potom on dačo robil s nožíkom, a on sa spýtal, či mu ho požičia, on mu ho podal, a povedal, že si ho môže nechať, že on ho nepotrebuje, lebo je starý a špička noža bola proste rozlámaná, on ho zobral a trochu odstúpil, pozrel ho, a začal s ním šibrinkovať, ale nepriložil mu ho ku krku, a potom sa zasa rozprávali a potom šli k W., tam sa trochu tiež porozprávali, asi XX minút. prešlo ako išli k W., ako boli pri tej zmrzlinárni, potom išli k W. a tam čakali tých chlapcov, čo mali prísť z obchodu z W. potom C. a poškodený išli na lavičku, pomaly sme išli za nimi on a ešte Z., potom došli aj oni, tí dvaja chlapci z obchodu z W., všetci si tak ako uťahovali z toho chlapca, ale nielen my aj ostatní, a potom dačo sa tam rozprávalo o dajakých proste topánkach, lebo C. aj ten chlapec sa dohadovali, že si vymenia tie topánky, potom už nevie čo bolo, lebo sa otočil a hral sa na telefóne, potom sa otočil, že sa C. pýtal chlapcov a všetkých proste čo tam boli, či sú tie topánky dobré, on povedal, hej, dobré sú, ale to už ich mal na nohe, a potom odišiel C. a on išiel za ním, a ešte medzitým videl, že poškodený a C. si podali ruky, že sa lúčia, a poškodený si myslí, že sa nebál vážne, sa podľa neho nebál, on je proste taký, a kto má vedieť, či sa bojí, alebo nie.

Z výpovede obžalovaného C. vo vzťahu k spoluobžalovanému F. na hlavnom pojednávaní dňa 10.06.2020 vyplýva, že F. sa poškodenému smial, robil si z neho srandu, nepožadoval od neho nič pred tou zmrzlinou, nôž u F. uvidel, až keď ho zadržali na polícii, keď mu ho zobrali policajti. Obžalovaný C. po prečítaní časti výpovede z prípravného konania, nevedel odstrániť rozpor, nakoľko v prípravnom konaní uviedol, že nôž uvidel už pre zmrzlinárňou O. Čo robil F. pre W. keď on bral tenisky poškodenému uviedol, že nevie, asi stál vedľa neho. Na otázku kedy ho napadlo vziať topánky poškodenému uviedol, že hneď keď ho to napadlo si ich vypýtal a poškodený mu ich dal, o svojom úmysle nikomu nepovedal.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané svedecké výpovede s čím prokurátor a obžalovaný súhlasil podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku, konkrétne svedecké výpovede svedkov mal. B. (č.l. 115-121), svedka Z. (č.l. 122-127), svedka J. (č.l. 104-111) a svedka C. (č.l. 128-132).

Zo zápisnice z výpovede svedka poškodeného B., ktorá sa uskutočnila v rámci prípravného konania dňa 18.12.2019 (č.l. 115-121) okrem iného vyplýva, že v inkriminovaný deň odprevádzal kamaráta A. na zástavku spolu s C. a Z. Po odprevadení šli na zmrzlinu, cestou s ak nim pridali aj C. a F., ktorých predtým nepoznal. Jednému z nich kúpil zmrzlinu. Obaja mali na neho narážky, že je divne oblečený. F. sa ho opýtal či má nožík, ktorý on následne vytiahol a podal mu ho. F. potom vytiahol jeho nôž, priložil mu hrot noža ku krku, potom ho odtiahol a spolu šli k W. (asi o XX minút). Pred W. mu C. povedal, že sa má vyzuť(X minút po príchode pred W., on mu dal jednu topánku a potom aj druhú, následne odišiel. On potom volal mame a povedal čo sa stalo (asi po X-Xminútach potom čo odišli).

Zo zápisnice z výpovede svedka Z., ktorá sa uskutočnila v rámci prípravného konania dňa 18.12.2019 (č.l. 122-127) okrem iného vyplýva, že šli na zmrzlinu on, poškodený B. a C. potom sa k nim pridali C. a F., ktorého predtým nepoznal. Celý čas čo boli s nim provokovali B. D. F. sa opýtal poškodeného B. na nôž, B. ho vybral a F. mu ho zobral, potom sa s ním hral, vyhadzoval a chytal, potom mu ho priložil ostrou hranou ku krku. Potom šli spolu pred W. tam si sadli, potom si C. vypýtal topánky na vyskúšanie, vzal si ich a odišiel.

Zo zápisnice z výpovede svedka J., zákonná zástupkyňa poškodeného, ktorá sa uskutočnila v rámci prípravného konania dňa 18.12.2019 (č.l. 104-111) okrem iného vyplýva, že ona nebola svedkom uvedeného skutku. keď jej syn B. telefonoval tak jej povedal, že mu ukradli topánky. Predtým (asi pol hodiny možno hodinu) mu volala a vtedy bolo všetko v poriadku. Keď jej potom volal mal vyplašený hlas. Zároveň si uplatnila náhradu škody, ktorú vyčíslila na sumu XX,XX Eur, nakoľko boli zakúpené dňa 19.09.2019.

Zo zápisnice z výpovede svedka C. ktorá sa uskutočnila v rámci prípravného konania dňa 18.12.2019 (č.l. 128-132) okrem iného vyplýva, že v inkriminovaný deň bol odprevadiť kamaráta na autobus. Z tohto autobusu vystúpili C. a F., ktorí sa k nim pridali. Spolu šli na zmrzlinu a on sám šiel potom do W.. Keď vyšiel von z W. ostatní boli tam, prišiel k nim a začali sa rozprávať. Potom C. povedal B. aby sa vyzul, znelo to ako rozkaz. Potom sa rozprávali a odišli.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané aj závery znaleckých posudkov s čím prokurátor a obžalovaní súhlasili podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku.

Zo záverov znaleckého posudku č. X/XXXX vypracovaného A., znalkyňou z odboru Y., vo veci vyšetrenia duševného stavu obv. C., vyplynulo, že v čase páchania trestného skutku nezistila výskyt žiadneho duševného ochorenia v zmysle psychózy. U obvineného ide o nevyrovnaný (disharmonický) vývin simplexnej (jednoducho) štruktúrovanej osobnosti s poruchami správania a sociálnej adaptácie, tiež zistila u obvineného syndróm závislosti od viacerých psychoaktívnych látok (Z. v minulosti aj G. Obvinený bol v čase spáchania skutku rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania, bol schopný svoje konanie ovládať. Podstatné zníženie, ani vymiznutie týchto schopností zistené nebolo. Obvinený je v súčasnej dobe schopný chápať zmysel trestného konania.

Zo záverov znaleckého posudku č. X/XXXX vypracovaného A., znalkyňou z odboru ZB. vo veci vyšetrenia duševného stavu obv. F. vyplynulo, že obvinený v dobe páchania trestného činu netrpel a ani netrpí na žiadnu duševnú poruchu. U obvineného ide o nevyrovnaný vývin osobnosti s poruchami správania s dissociálnymi rysmi, v anamnéze v období dospievania s W. U týchto jedincov je narušený výrazne proces socializácie, jedinci s G. nie sú schopní poučiť sa z chýb, nie sú schopní vytvárať internalizované, ktoré by menili ich neprijateľné správanie. Podstatné zníženie ani vymiznutie schopností rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania znalkyňa nezistila. Obvinený je schopný správne chápať zmysel trestného konania.

Zo záverov znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2019/2411 vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, vyplynulo, že z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že DNA profil zistený z biologického materiálu zaisteného predmetu č. 1 - z čepele noža je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej „F. Z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že DNA profil zistený z biologického materiálu zaisteného predmetu č. 3 - z vonkajšej strany botasky je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej „B.“. Z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že biologický materiál ľudského pôvodu zaistený z predmetu č. 2 - z vonkajšej strany botasky pochádza najmenej od dvoch osôb. Uvedený zmiešaný DNA profil je tvorený kombináciou DNA profilov porovnávacích vzoriek označených „B.“ a „C.“.

Na hlavnom pojednávaní boli okrem už vyššie uvedených podľa § 269 Tr. poriadku oboznámené aj dôkazy prečítaním listín, konkrétne:

- zápisnice o prehliadke (č.l. 180-195)
- zápisnica o vydaní vecí (č.l. 196-211)
- správa o výsledku porovnávania pachových stôp (č.l. 221-225)
- rozsudok Okresného súdu Košice II (č.l. 230-231)
- pokladničný blok o zakúpení topánok (č.l. 233)
- správa o povesti z ÚVTOS na F. (č.l. 238-239)
- správa o povesti z ÚVTOS na C. (č.l. 245-246)
- správa o povesti z miesta trvalého bydliska C. (č.l. 254)
- odpis z registra trestov F. (č.l. 470)
- výpis z registra priestupkov F. (č.l. 256-257)
- odpis z registra trestov C. (č.l. 471-472)
- výpis z registra priestupkov C. (č.l. 260)
- rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/82/2018 (č.l. 470-472)
- uznesenie Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/82/2018 (č.l. 467)
- trestný rozkaz Okresného súdu Košice I, sp. zn. 10T/51/2019 zo dňa 17.09.2019, doručený dňa 12.12.2019 a právoplatným dňa 28.01.2020, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným (pripojený spis)

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný C. urobil vyhlásenie o vine a súd toto jeho vyhlásenie prijal, sa vina obžalovaného C. považuje za preukázanú a nie je potrebné ju odôvodňovať.

Obžalovaný C. podľa názoru súdu využil určité zľaknutie sa mladistvého poškodeného ak o ňom možno vôbec hovoriť zo „šibrinkovania“ nožikom a následne od mladistvého poškodeného vzal topánky spôsobom, ktorý je vyššie uvedený. Čo sa týka skutku tento sa stal a to určite len zo strany obžalovaného C. a to konaním v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b/ nakoľko páchatel vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Súd pristúpil k využitiu ustanovenie § 39 ods. 4 Trestného zákona per analogiam a znížiť trest o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, vychádzajúc zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016 v zmysle ktorého, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minorí ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Pri trestnej sadzbe 7 až 12 rokov predstavuje maximálne možné zníženie trestu o 2 roky a 4 mesiace pod zákonom určenú dolnú hranicu trestnej sadzby (teda trest v min. výške 4 roky a 8 mesiacov). Súd pri určení druhu a výmeru trestu prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, osobu páchatela, jeho pohnútku, vek a možnosti jeho nápravy. Súd taktiež prihliadol aj na skutočnosti vyplývajúce z výpisu z registra trestov, z ktorého je zrejme, že obžalovaný C. už má päť zápisov v registri trestov prevažne za trestné činy krádeže a na výpis z registra priestupkov z ktorého je zrejme, že obžalovaný C. má jeden záznam priestupok proti majetku, ktorého sa dopustil dňa 07.02.2019. Súd uložil obžalovanému C. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne. Súd má za to, že trest je z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie dostatočný. Súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil obžalovaného C. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po vykonaní dôkazov stranami navrhnutými, v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku, dospel k záveru o oslobodení obžalovaného F. spod obžaloby Okresného prokurátora.

Pre uznanie viny obžalovaného F. zo žalovaného skutku, ktorý je úmyselným trestným činom je nevyhnutné, aby vina bola obžalovanému F. nepochybne preukázaná a jeho obrana vyvrátená. Súd má za preukázané, že topánky pýtal a aj zobral od mladistvého poškodeného obžalovaný C., nie obžalovaný F. obžalovaný F. ich od neho nepýtal, nezobral, nemal s obžalovaným C. žiadnu dohodu, že si tento zoberie jeho topánky, o tom že mu ich chce zobrať obžalovaný C. obžalovaný F. ani len nevedel, nakoľko obžalovaný C. o svojom úmysle nikomu z prítomných nepovedal a hneď ako ho to napadlo, tak mladistvému poškodenému topánky aj zobral čo vyplýva z výsluchu obžalovaného C., ktorý uviedol, že ho to len tak odrazu napadlo. Ďalej súd má za to, že skutková veta nepopisuje žiadne konanie obžalovaného F. I. ktoré by napĺňalo skutkovú podstatu trestného činu lúpeže. Navyše na to, aby bol daný u obžalovaného F.E. úmysel zmocniť sa spolu s obžalovaným C. cudzej veci, by už v čase „šibrinkovania“ s nožom musel byť obžalovaný F. dohodnutý s obžalovaným C. Obžalovaný F. nemohol chcieť, ani byť uzrozumený s prisvojením si cudzej veci, pretože nevedel, ani nemohol vedieť, čo urobí obžalovaný C. o 20 minút neskôr, pretože to v čase keď obžalovaný F. „šibrinkoval“ s nožom nevedel ani samotný obžalovaný C., napadlo ho to až o dvadsať minút neskôr, úmysel obžalovaného F. I. preto nemohol existovať. Podľa § 188 Trestného zákona, lúpež spácha ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Prvou podmienkou, ktorú Trestný zákon stanovuje, je použitie násillia alebo hrozbu násillia. Podľa ustanovenia §122 ods. 7 Tr. zákona, trestný čin je spáchaný násillím, ak páchatel použije na jeho spáchanie fyzické násillie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel uviedol do stavu bezbrannosti ľstou, alebo ak páchatel použil násillie proti veci iného. Žiadne násillie, či hrozbu násillia obžalovaný F. proti mladistvému poškodenému nepoužil. Predmetné „šibrinkovanie“ s nožom obžalovaného F. bolo v rámci srandy, na čom sa zabávali v tom čase všetci, aj mladistvý poškodený, čo vyplýva z prečítanej výpovede mladistvého poškodeného, ako aj prečítaných výpovedí svedkov a to viac ako desať minút predtým, ako

si mladistvý poškodený vyzul topánky (navyše na inom mieste ako prebehlo samotné „šibrinkovanie“ nožom) teda absentuje aj časová a príčinná súvislosť, medzi údajným násilím resp. hrozbou násilia (spochívajúcej v „šibrinkovaní“ nožom) a zmocnením sa cudzej veci. Použitie násilia, či hrozbu násilia vylučuje aj skutočnosť, že mladistvý poškodený spolu s ďalšími jeho kamarátmi bez toho, aby ho niekto požiadali či nútili, dobrovoľne išiel za obžalovanými k F.

Nato, aby mohol byť obžalovaný F. odsúdený za trestný čin lúpeže by musela skutková veta uznesenia o vznesení obvinenia ako aj obžaloby obsahovať tvrdenie, že obaja obžalovaní konali po predchádzajúcej vzájomnej dohode. Nakoľko skutková veta obžaloby toto tvrdenie neobsahuje, nemôže byť konanie obžalovaného F. posudzované ako spolupáchatelstvo, ale musí byť posudzované ako samostatné a nezávislé konanie. To, že obžalovaný I. šibrinkoval s nožom nenapĺňa skutkovú podstatu trestného činu lúpeže. Ak aj niekto prejaví súhlas s konaním páchatel'a a to či už výslovne, alebo konkludentne nestáva sa spolupáchatel'om skutku. Pre spáchanie trestného činu spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov, pre spolupáchatel'stvo podľa ustanovenia § 20 Trestného zákona sa vyžaduje predchádzajúca vzájomná dohoda, nie súhlas.

Samotné šibrinkovanie nožíkom zo strany obžalovaného F. bez toho, aby niečo od mladistvého poškodeného násilím požadoval a následne vzal nemožno vyhodnotiť ako trestný čin lúpeže. Súd má za to, že vôbec nemožno hovoriť o dohode s obžalovaným C., už na základe aj vyššie uvedených skutočností. Všetko vyššie uvedené je podľa názoru súdu dôkazom, že obžalovaný F. nespáchal žalovaný skutok, a teda nie je preukázané, že skutok spáchal obžalovaný F. Na preukázanie viny obžalovaného, súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Vzhľadom k tomu, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok tak ako je uvedený v obžalobe spáchal ako spolupáchatel' obžalovaný, preto súd obžalovaného v celom rozsahu spod obžaloby prokurátora oslobodil.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného s nárokom na náhradu škody nemajetkovej ujmy odkazuje na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 1, ods. 3 Tr. poriadku súd poškodenú J., trvale bytom X. s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces. Vo vzťahu k obžalovanému C. súd odkázal poškodenú na civilný proces na základe ods. 1 nakoľko topánky boli v nepoškodenom stave vrátené späť a vo vzťahu k obžalovanému F. súd obligatórne odkázal poškodenú na civilný proces na základe ods. 3 nakoľko obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený na základe toho, že nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný F.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice I. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).